Halasi Tükör

IV. ÉVFOLYAM 1. SZÁM | MEGJELENIK HETENTE, PÉNTEKEN ○ ÁRA: 9,50 Ft | KISKUNHALAS, 1990. JANUÁR 5.

Boldog új évet kívánunk minden tisztelt olvasónknak!

Vetkőzik a Kurucszobor

A városi tanács a tél beköszöntével minden évben gondoskodik arról, hogy a kuruc szobrot betakarják fóliával a fagy elleni védelem céljából. Így történt ez az idén is.

A tél azonban megtréfált bennünket és december közepén ránk köszöntött a jó meleg őszi idő.

Mit tehetett szegény búsuló kuruc? Melege volt, hát kezdte levetni a polietilén fóliát.

Azt nem is merjük feltételezni, hogy kissé gondatlanul rögzítették a szobor „takaróját" s a szél belekapott és vetkőztetni kezdte. Csak azt nem értem minek mindehhez díszkivilágítás?

L. K.

Gazdaság vagy garázdaság?

Kik gazdagodnak a munkásőrvagyon felszámolásából?

Még mindig tart a halasi munkásőregység vagyonának felszámolása. Karácsony előtt, a Molnár u. 6. sz. alatt lévő volt munkásőr bázison még mindig folyik a felszámolás. November elején a fegyvereket és harci eszközöket elszállította a honvédség, a személyi anyagok archívumba kerültek. Téma és tárgy szerint párt –, vagy hadtörténeti archívumba helyezték el ezeket a dokumentumokat. Az ott kapott tájékoztatás szerint dokumentumégetés nem volt. A kormánybiztos utasítása szerint a munkásőrvagyon ingóságait felleltározták és nyilvántartásba vették. A leltározást a felügyeleti szerv végezte, tehát nem önleltár volt. A felszámolást irányító kormánybiztos a Bizományi Áruházak Vállalatával egyezett meg az ingóvagyon értékesítésére. Az innen elszállított tárgyakat a BÁV kecskeméti áruháza vette át. A tárgyakat átadó, volt munkásőröknek nem kerülte el a figyelmét, hogy az átadott tárgyak hogyan és milyen értékben kerültek eladásra. Megérkezésükkor már az is feltűnt, hogy alig kezdték el a lerakodást, néhány perc múlva zsúfolásig megtelt a BÁV eladótere. Mintegy jeladásra rohamozott a „jólértesült" közönség. A munkásőrök nem tartották véletlennek azt sem, hogy némely tárgy még földet sem ért, s máris rárakták az „eladva" feliratot. A vevők legtöbbje kézrátevéssel szerezte meg a kívánt tárgyat, s szemével követte a kiszemelt áru útját. A munkásőrök sejtése hamarosan beigazolódott, hogy itt a megbeszéltek szerint folyik az üzlet. Ha figyelembe vesszük az alábbi árakat, akkor számunkra is érthető ez a nagy igyekezet. Csak példaként emeljük ki azokat a tárgyakat és árakat, amikre a munkásőrök fejből emlékeztek és felháborodva panaszolták el tapasztalataikat. Egy JVC videókamera, aminek a beszerzési ára 140 ezer forint volt, ez alkalommal 15 ezer forintért értékesítette a BÁV. Egy ugyanilyen típusú képmagnót 10 ezer forintért kapott meg a vevő. A halasi munkásőrök egy tavaly vásárolt Robotron memóriatáras írógépét, ami akkor 32 ezer forintba került, 5 ezer forintért látták értékesíteni. Mivel nem akartak hinni a szemüknek, megkérdezték azt a középkorú nőt, aki megvásárolta és már vitte is, ő mondta meg a vételárat. Egy hibátlan 10 ezer forintos írásvetítő 500–1000 forintért talált gazdára. Egy japán képcsöves videoton szines televízió még a rakodók kezében volt, amikor az eladó ráírta hogy „eladva". El is adta nyomban 10 ezer forintért. Egy filmvetítő gépet ha hiszik ha nem, már 500 forintért is lehetett vásárolni. Nem sorolom tovább ezeket a példákat, hiszen e néhány esetből is világosan kiderülhet kiknek is volt nagy üzlet a munkásőrvagyon értékesítése. Az nem kétséges, hogy az államot képviselő kormánybiztosnak az volt a szándéka, hogy a munkásőrvagyon értékesítése szabályos és korrekt legyen, s minél nagyobb összeg kerüljön a költségvetés kasszájába. Csakhogy ez a tisztes szándék megbukott haszonelvű honfitársaink ravaszkodásán. Mert azok az emberek, akik tudták hogy mikor érkezik a munkásőrök szállítmánya, egy kis fifikával tőkét kovácsoltak ebből az információból. Csak kérdezzük a kormánybiztos úrtól, miért nem számolt ezzel a lehetőséggel, illetve miért nem vásárolhatták meg ezeket a tárgyakat a BÁV-on keresztül azok az iskolák és művelődési intézmények, akik már jóelőre bejelentették vásárlási szándékukat. Azt meg csak reméljük – persze teszünk is érte –, hogy ez a cikk a rendőrség figyelmét is felkelti.

Földi Lajos

Csodák pedig vannak...

Elköltözött közülünk Rikk Gábor. Rövidre szabott életében több emberöltőnyit szenvedett. Egy ilyen földi létet csak egy boldog túlvilág követhet. Onnan hívlak Gábor, hogy lelkemben tisztaság van, nem szakmai gőg, alázat él bennem, hisz napról napra látom, hogy az orvostudomány fegyverecskéi a természet mérhetetlen erőivel szemben gyakran elégtelenek.

Mégis szólnom kell rólad, mert több alkalommal szerepeltél a Halasi Tükörben, legutóbb a TV Körzeti Stúdió adásában.

Akkor összeszorított ajkakkal, szerkesztői unszolásra is csak azt mondtam, nemcsak az a gyilkos, aki az embert, hanem az is, aki a reményét megöli.

A viták ideje nem lehet a te irtózatos (ma már vesztett) harcod ideje.

Carayon mágus sem művelt csodát. Az ő csodájáról – hírek szerint – létezik egy film, amit remélem be tud szerezni a televízió, és akkor nem nekem kell egy reménysugárnak tűnő lidércfényt kioltanom. De tudod Gábor, ezt meg kell tennünk, mert az a hasonlóan reménytelen helyzetbe került ember, aki a lidércfény után indul, mert a realitás mécsese nem sokat ígér, vagy az, aki abban a tudatban szenved, hogy rajta is segíthetne a „csoda" annak legalább abban megnyugvást kell találnia, hogy ez az út az igazi betegségeknél – zsákutca.

Hol van hát a csoda?

A csoda az emberekben van, akik a maguk nyomorúságát feledve adják az együttérzésüket, a forintjaikat, mert ha lehet, egy ilyen fiúcskának élni kell.

És a csoda a szüleidben van: akik makacs elszántsággal sorsukon kívülállókban alig érthető hittel olyat tesznek, amíg alighe követhet puszta emberi értelem.

Búcsúzom Gábor!

Életecskéd egyrészt a mérhetetlen szenvedés, másrészt az ámulatos csodák világa volt, ám e csodák nem Lyonban, de a szívekben, ebben a sanyarú Magyar honban születtek.

Dr. Kövecs Gyula
kórházigazgató főorvos.

Halasi segély Romániának

December 23-án, délután öt órakor kapom a telefon értesítést: hazaérkezett az első segélyszállító halasi autó Romániából. Rohanok a helyszínre, ez most mindennél fontosabb. A szobában egy békésen alvó, fáradt, borostás fiatalembert találok, *Vér István* 22 éves erdészeti dolgozót. A hangokra feleszmél, megdörzsöli a szemét, arcát, készen áll a beszélgetésre.

– *Hogyan született meg benned az elhatározás, a korántsem veszélytelen utazásra?*

– Egy pillanat alatt született meg a döntés: amikor néztem pénteken délután kettőkor a bukaresti tv egyenes adását és láttam, hogy elhangzott, gyógyszerre, élelemre van szükség. Eredetileg január 5-én akartam indulni, de ekkor döntöttem, azonnal menni kell. Az erdészettől kértem az autót, egy UAZ ponyvás parancsnoki kocsit. Tompán a gyógyszertárból kaptam anyagokat, majd a halasi gyógyszertár 25 ezer forintos készítményét raktuk fel a kórházban. A felső emeleten működő válságstáb ellátott bennünket vöröskeresztes papírokkal, mivel akkori információink szerint csak ilyen szállítmányokat fogadott a román fél. Ezek után 22-én, délután már el is indultunk.

– *Volt-e társad az úton, és hova igyekeztetek?*

– Eredetileg egy, a közelmúltban Temesvárról áttelepült barátommal indultam, de mivel tartottam attól, hogy őt esetleg nem engedik át a határon, Szegeden felvettem egy másik barátomat is. Itt megpróbáltam vért szerezni a vértranszfúziós állomáson, sajnos, miniszteri utasításra nem adtak, nem adhattak, reklamálásomra közölték, hogy nem régen 500 adag vérkészítményt már útnak indítottak. Nagylakon értem el a határt, ahol sejtésem beigazolódott, áttelepült társamnak azt tanácsolták, ne lépje át a határt. Így őt itthagytuk. A magyar oldalon az átkelés zavarmentes volt, a román oldalon számomra meglepő, hogy udvarias, előzékeny volt az ellenőrzés, egyedül fegyvert kerestek mindenkinél. Érdekes dolog volt, hogy ugyanaz a vámtiszt, aki tíz napja még nem értett magyarul, mostanra folyékonyan, jól beszélte nyelvünket. Percek alatt végeztünk, előttünk volt a román úticél: Temesvár.

– *Úgy tudom, végülis Aradra mentetek.*

– Igen, útközben hallgattuk a rádiót, ahol bemondták, Temesvár blokád alatt van, ezért biztos úticélul Aradot választottuk. A határt elhagyva, az úton katonák igazoltattak, az árokban golyószórós katonák lapultak, a fegyverek csövei nem Magyarország, hanem Románia felé álltak. Csak lassítani kellett, intettek, mehetünk tovább. Pécskán, az Arad felőli oldalon el volt torlaszolva az út egy vasúti szerelvénnyel. Előtte már gyanús volt, hogy sok magyar jön visszafelé. Itt a felkelők harminc fős csoportjá-

(Folytatás a második oldalon.)

Hogyan kerül a bor a szívbetegek asztalára?

– Hát úgy, hogy idehoztuk és itt szeretnénk elfogyasztani – mondta *dr. Hajdu László* főorvos a Szívbeteg Klub évzáró összejövetelén, aminek a Baromfifeldolgozó Vállalat adott helyet. Majd így folytatta: – Most megkérdezhetik, a szívbetegnek szabad bort fogyasztania? Igen, szabad, de csak mértékkel! Közben új klubtagok érkeztek. Hajdu főorvos figyelmes házigazdához illően megkérdezte: – Mivel kínálhatom meg önöket? Mit kérnek?

– Egy új, fiatal szívet! – szólt az asztal mellől egy idősebb férfi. Közbeszólását nagy derű fogadta, és ez a hangulat volt jellemző a klub évzáróján.

A főorvos összefoglalta az eddigi tevékenységüket. Elmondta, hogy a Szívbeteg Klubot egészségvédő célzattal alakították meg, tavasszal. „Az volt a célunk, hogy a betegségekről itt ne nagyon essék szó, illetve azokról a problémákról szóljunk egymás között is, amiről a gondozási időszakban kell beszélni." Több sikeres előadásuk is volt, valamint gyalogturát szerveztek Kunfehértóra. „Isten bizony jól esett!" Végezetül megköszönte azt a segítséget, amit a különböző intézményektől kaptak. *Forgács Péter,* a Baromfifeldolgozó Vállalat igazgatója, aki egyébként a klubnak is tagja, köszöntötte a jelenlévőket, majd rövid tájékoztatót adott a vállalat tevékenységéről. A szívbetegek klubjáról is szólt: „Egy csodálatos világot ismertem meg annak idején, amikor az önök környezetébe kerültem. Sok embernek ajánlanám, hogy ugyanezt érezze betegség nélkül." A vállalat nevében 10 ezer forint támogatást ajánlott fel a Szívbeteg Klub 1990-es évi működéséhez. Míg a klubtagok jó étvággyal fogyasztották a baromfifeldolgozó termékeiből készült gusztusos szendvicseket, a baromfi-virslit és a frissen sült, illatozó kakaskolbászt, Hajdu főorvostól a klub működésének anyagi hátteréről kértem tájékoztatást.

– Tagjaink – szigorúan önkéntes alapon – 100 forint tagdíjat fizetnek – kezdte a főorvos. A tanács vb a közelmúltban szavazott meg nekünk 5 ezer forintot, a Családsegítő Központtól áttételesen 6 ezer forintot kapunk. Ehhez jön a Baromfifeldolgozó Vállalat mostani felajánlása és az állami gazdaság egyéb irányú segítsége. Mindezek a támogatások – amiket természetesen köszönünk – lehetővé teszik, hogy ebben az évben is színvonalas előadásokat, egészségvédő, -megőrző túrákat és kirándulásokat (például Pécsre) szervezzünk – fejezte be dr. Hajdu László klubvezető.

Egymásnak boldog új évet kívánva ért véget a jó hangulatú betegséget feledtető összejövetel.

Kép–szöveg: **Ferincz János**

Munkás–Bajtársi Kör Egyesület alakult Halason

A munkásmozgalomhoz régebbről is kötődő, baloldali érzelmű embereknek mintegy 170 fős csoportja kiskunhalasi székhellyel egyesületet alakított. Az egyesület céljáról, törekvéseiről kérdeztük *Marton Imrét,* az egyesület titkárát.

– Egyesületünk célja, hogy ápoljuk a magyar munkásmozgalom helyi hagyományait, a szabadságért, a függetlenségért folytatott honvédő és forradalmi harcok emlékét. Az egyesület – lehetőség szerint – emberi, erkölcsi segítséget nyújt tagjainak, egyéni problémáik megoldásához.

– Ki lehet az egyesület tagja? Ez nem valamiféle félkatonai szervezet?

– Nem. Ez egy önkéntes egyesület. Párttól, vallástól függetlenül lehet bárki a tagja. Egyedüli feltétel az alapszabály elfogadása. De belépheti valamennyi fegyveres erő, hivatásos és sorállományú, tartalékos és nyugállományú tagja is, akik felvételüket kérik, és aláírásukkal tanúsítják. Ugyanakkor tagjaink többsége munkás vagy a mezőgazdaságban dolgozik és van néhány értelmiségi is.

– Nekem úgy tűnik, mintha az egyesület ki akarná sajátítani a munkásmozgalmi hagyományokat.

– Szó sincs kisajátításról, de azt figyelembe kell venni, hogy egyesületünk tagjainak szülei, nagyszülei egyszerű munkásemberek voltak, tehát a kötődés az természetes. Azt is meghirdettük, hogy a mai szocialistáknak és kommunistáknak is helye van az egyesületben. Tehát ha jelentkeznek, felvesszük őket.

– Mire készül most az egyesület?

– A szervezeti élet beindításával foglalkozunk jelenleg, de szeretnénk megszervezni a klubszerű élet különböző formáit. Ha a kérdés mögött az rejlik, hogy pártként kíván-e működni az egyesület, az a válaszom hogy : nem.

békési

Diószegi Balázs festőművész 75 éves

Kiskunhalason *Somogyi Antal* tanácselnökhelyettes, neves pedagógusok jelenlétében köszöntötte a 75 éves *Diószegi Balázs* festőművészt és átadta a Városi Tanács ajándékát, egy művészi halasi csipkét.

A nevezetes jubileum alkalmából kerestük fel lakásában a művészt.

– 1914. november 16-án születtem Kunszentmiklóson. A gimnáziumi érettségi után az Akadémiára kerültem Budapestre, ahol Rudnay Gyula, az egyik legnagyobb magyar festő volt a tanárom.

– Hogyan indult el a pályán?

– Mint a legtöbb művész abban az időben, én is tanári állást vállaltam, hogy legyen miből megélnem. Később Szentendrére kerültem, ahol alkalmam volt alaposan tanulmányozni a természetet. Ezután Újvidéken *Baranyi Károly* szobrásszal megszerveztünk egy művésztelepet, majd Nyíregyházán szobrászatot és rajzot tanítottunk.

– Sokan kifogásolják, hogy képeinek jelentős részén a fekete szín uralkodik. Mi ennek az oka?

– Az, hogy sötét színekkel festettem nálam pozitívum. A magyar történelemnek egy sötét korszakát festettem meg. A pártba azért nem léptem be, mert nem tudom elviselni, hogy korlátozza és befolyásolja a művészeti tevékenységemet. Ezzel a tanítványaimra is hatottam. Volt időszak, amikor ha valaki magyar pikturát csinált, azt nacionalizmussal vádolták és bizony nagyon sok ódiumot kellett elviselnie. Gyakran kérdezték, hogy miért festek így? Azt mondtam, mindenki úgy fest, amilyennek születik. Ha valaki magyarnak születik, az magyarul beszél, ha valaki hollónak születik az károg.

– Mi volt az oka annak, hogy 4–5 éve áttért a grafikára?

– Egyszerűen az, hogy az ember ha egy bizonyos stílust befejez, akkor ismét a természettel kell kapcsolatot keressen és a természeten keresztül megújul. A természeti formák, új asszociációk, új élmények révén, új mondanivalók születnek. Ha az ember elfárad, akkor visszatér a természethez.

– Minek köszönhető, hogy a legújabb képein sokkal gazdagabb a színvilága, sokkal színesebbek az alakjai?

– Ott kell kezdenem, hogy én a Rákosi rezsim alatt bábfigurákat festettem. Szerencsére a rezsim ezt nem tudta, nem érezte, pedig képeimben mindig benne voltak a politikai tendenciák. Amiért most színesebben festek nem más, mint az, hogy lelkivilágom derűlátóbbá vált. Az ember mindenkor a saját korát fejezi ki.

– Hogyan lett a parasztok festője?

– Kunszentmiklóson a szüleim parasztok voltak és a paraszti életformában éltem én is. A paraszt-képeimen nem a külső formát, hanem a magyar paraszt lelkiségét adom vissza.

– Milyen elismerésben volt része?

– 1941-ben Újvidéken a város ezüst éremmel tüntetett ki. Később megkaptam a Székely Bertalan emlékérmet és 1980-ban a Munkácsy-díjat. 1985-ben SZOT emlékérmet kaptam, de a legnagyobb elismerés számomra, hogy a városnak ajándékozott képeimet a Bajcsy-Zsilinszky utcai tájházban állandó kiállításon mutatják be.

Lévay Kálmán

Halasi segély Romániának

(Folytatás az első oldalról.)

val találkoztunk, akik botokkal voltak felfegyverkezve. Ők közölték, ne menjünk tovább, ők zárták el az utat, onnan kétszáz méterre van egy híd, így próbálják azt megőrizni, mivel a Securitate közeleg a község felé és lőni fognak mindenkit. Forduljunk vissza. Vártunk egy darabig, majd úgy döntöttünk, tovább megyünk. Így áthaladtunk az úttorlaszon, Arad felé. A hídon traktor torlaszolta el az utat, itt szintén botokkal felszerelt felkelőkkel találkoztunk, sikerült a hídon is átvergődnünk. Innen végig úgyszólván kilométerenként megálltunk, a szembejövő magyar kocsik figyelmeztettek, ne menjünk tovább, itt a Securitate, lőnek. Mindig egy kicsit haladtunk előbbre, míg éjfélre elértük az Arad előtti laktanyát. Itt már lőttek. Láttuk a világító lövedékeket, sorozatokat lőttek ki. Egy magyarul, akcentussal beszélő férfi drasztikus szavakkal adta értésünkre, ne menjünk tovább, forduljunk vissza! Nem hallgathattunk rá, mentünk tovább, a városba. Egy szembejövő magyar Wartburggal találkoztunk, a benne ülők mondták meg, hogy lehet eljutni a kórházhoz. Haladtunk előre, az utcán végig emberek, akik a főtér felé mentek. Amikor bekanyarodtunk a kórház udvarára, akkor jött kifelé egy magyar konvoj, akik már indultak vissza. Megérkezett a City taxisok lánca, ők a vár felől jöttek, s Temesvár felé próbáltak meg eljutni – sikertelenül.

– Hogyan fogadták a kórházban a Halasról érkezett segítséget?

– Azt szavakba foglalni nehéz. Csodálatos érzés volt látni, ahogy örültek. Ami elgondolkoztató, hogy ez Arad megye központi kórháza, hatalmas kórház, s azt mondták az ottani vezetők, hogy ennyi gyógyszert egyszerre ők még nem láttak.

– Mit vittetek a segélycsomagban?

– Amit ilyenkor szükséges: antibiotikumokat, fájdalomcsillapítókat, vérzéscsillapítókat, kötszereket, összesen ötvenezer forint értékben.

– A kipakolás után mit csináltatok?

– Eredetileg azonnal indulni akartunk vissza. Mivel azonban éjfél, fél kettő is elmúlt már, fáradtak voltunk, s mellettünk iszonyú lövöldözés kezdődött, szó sem lehetett visszaindulásról. A tétlen várakozás perceiben ismerkedtünk egymással, hiszen lehettünk úgy 15-en, huszan. Mindenki a sérültek felől érdeklődött. Egy Avia érkezett meg, sofőrje tőlünk kérdezte, el lehet-e jutni Temesvárra. Tanakodtak, induljanak-e vagy maradjanak. Végül elindultak. Kis idő múlva visszahozták a sofőrt, az ambulancián az orvos a váróba beszólt nekünk, hogy behoztak egyet közületek. Odarohantunk, ekkor láttuk meg a már halott, vérbefagyott *Tóth Sándor* 24 éves hódmezővásárhelyi kollégánkat. Szörnyű volt. Közelről, hátulról érte az orvlövés, a nyakán ment be a lövedék, nemes részeket érve. Ugyanekkor az ambulancián a másik asztalon egy román katona feküdt fejlövéssel, akkor még élt. Kint lőttek, nem messze a várban volt a Securitate lőszerraktára, amire nagyon vigyáztak. A kivilágosodásig mindenkit elszállásoltak, hogy pihenjen.

– A kórházban biztonságban voltatok?

– Azt mondták, hogy igen. Magát az épületet belül katonák őrizték, kint az utcán pedig tizenéves felkelők álltak őrt. Megtudtuk, hogy a katonáknak nincs lőszere, a felkelők pedig csupán műanyag pajzzsal és botokkal voltak felszerelve. A harmadik emeleten biztosítottak szállást nekünk, én is – mint legtöbben – az események hatása alatt nem tudtam a szememet lehunyni. Vártuk, hogy kivilágosodjon.

– Mikor indultatok hazafelé?

– Reggel hét óra után. Én a gyulai mentő küldöttséghez csapódtam. Gyuláról két mentőautó várt a hazaindulásra, köztük a kórházigazgató, a sebészfőorvos, tolmács, s a mentő teljes személyzete. Indulásra várt egy kamion is, ennek a menetlevelében láttam, hogy tíz tonna gyógyszert rakodott le. Egymásnak teljesen ellentmondó híreket kaptunk, áramszünet is volt, ezért elhatároztuk, konvojban indulunk haza. A nagy dilemma az volt, hogy melyik határátkelőt válasszuk. Végül a mi autónk állt a csoport élére, s Nagylak felé indultunk útnak. Iszonyú volt, hogy nem volt semmi információnk, csak nekiindultunk vakon. Így utólag, talán jobb is volt. Lényeg, hogy végül szerencsésen elértük a határt. Itt – már délután – udvarias, előzékeny román útlevélkezelés után a magyarok kitörő örömmel fogadtak. Mi voltunk az első fecskék, akik megjártuk ezt az utat. Már itt értesültünk a meglehetősen komor hírekről.

– A hírek szerint a terroristák vadásztak a magyar kocsikra, volt akit helikopterről lőttek. Találkoztatok-e ilyen kilőtt, kiégett magyar autóval?

– Szerencsére nem. Az is igaz, hogy mi még dél körül visszaérkeztünk, s a Securitate ilyen parancsot később kapott. Ahogy bírtunk, jöttünk haza.

– Miért vállaltad ezt az utat?

– Miért? Menjen ki valaki egyszer oda, az biztos kimegy kétszer, többször is. Aki kicsit is – nem mondom, hogy magyarnak – de embernek érzi magát, az ki fog menni. Ott nem a magyarokról van már szó, ugyanúgy szenved a német, a román is. Azt a borzalmat látni, amiben emberek élnek, nem lehet életnek nevezni. Ezt mielőbb megszüntetni mindenki kötelessége.

– Ha azt mondanák, holnap újabb szállítmányt kell Romániába vinni, mennél-e?

– Kérnék előbb néhány órát a pihenésre, alvásra, majd habozás nélkül újra nekivágnék az útnak.

Horváth Róbert

Pénzfelajánlások

Városi Tanács	300 e Ft
Városvédő egyesület	10 e Ft
Kunép	100 e Ft
Ganz	50 e Ft
Költségvetési üzem	50 e Ft
ÁFÉSZ	100 e Ft
Papíripari Vállalat	200 e Ft
Kunfehértói Előre Tsz	20 e Ft
Háziipari Szöv.	50 e Ft
Vízmű	50 e Ft
Vörös Október Tsz	30 e Ft
Pirtó Május 1. Mg. Tsz	50 e Ft
Összesen:	1 010 e Ft

Egyéni pénzfelajánlások: 28 720,– Ft + 100 silling.

Balotaszállási gyerekek: 4 000,– Ft. Betlehemi játékból.

Segítség felajánlás: 32 fő.

Adományokat hoztak be: 92 fő (család). Élelmiszer, ruhanemű, takarók.

Harmadikok a másodikon

Nem csupán a bicepszük mutatós, hanem teljesítményük is magával ragadó. A kiskunhalasi Apolló Testépítő Klub két tagja sikerrel szerepelt a Budapesten megrendezett második Országos fekve-nyomó versenyen. A hatvan kilogrammosok súlycsoportjában *Mintál Zoltán* száz – a hatvanhét és fél kilogrammosok kategóriájában *Harnóczi Csaba* százhuszonöt kilogramm kinyomása után egyaránt a dobogó harmadik fokára állhatott. Szép volt fiúk!

Vass Katalin

Kivitelezők kerestetnek!

A HATISZ által elindított és oly sokak által bírált lakásakció célhoz ért. Azokon a fórumokon, ahol meg kellett védenünk akciónkat megvédtük, ahol segítséget ígértek és adtak elfogadtuk.

Óriási volt az érdeklődés. Nagyon nehéz volt olyan pontrendszert kidolgoznunk, mely mindenki számára igazságos, de meggyőződésünk az, hogy sikerült. Döntő mértékben figyelembe vettük, hogy a jelentkező első önálló otthona legyen, fiatal házaspár gyermekkel, majd gyermek nélkül, előnyt élvezzen az egyedülállókkal szemben. Figyelembe vettük még, hogy a jelentkezőknek hány éve van lakásigénylése, és jelenleg milyen jogcímen tartózkodik lakhelyén.

A Városi Tanács vb. döntése értelmében a lakások 50 százalékára a tanács vevőkijelölési jogot kapott, cserébe a telek kedvező – 1000 forint/négyzetméter – áráért. Az igazgatási osztály az általunk készített pontrendszer alapján tette meg javaslatát. Így kerültek be a jelenleg az előtakarékos lakásban ideiglenesen lakó fiatalok, akik a HATISZ lakásokba beköltözve átadják helyüket az újabb lakásra váróknak.

Akik nem jutottak lakáshoz, – hiszen a többség azért ilyen –, azoknak ígérjük, hogy folytatjuk lakásakciónkat újabb lehetőségek felkutatásával. Már most körvonalazódik egy társasház építésének lehetősége a kertvárosban.

Minden érdeklődőt továbbra is várunk. Címünk változatlan: Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. Postacím: Pf: 109. Telefon: 22–144/18.

HATISZ
Halas Területi
Ifjúsági Szervezet

TELJES LISTA NEV SZERINT RENDEZVE

Paor László	Kiskunhalas	Állomás u. 11. II/6.	160
Patyi Lászlóné	Kiskunhalas	Állomás u. 11. III/10.	160
Péli László	Kiskunhalas	Kossuth u. 43. fsz. 4.	160
Gyenizse Erzsébet	Kiskunhalas	Sziklai S. tér 8.	155
Kazi Jolán	Kiskunhalas	Kuruc vitézek tere 42. II/8.	155
Kovács Katalin	Kiskunhalas	Kuruc vitézek tere 43. II/8.	150
Lajkóné Cs. Mária	Kiskunhalas	Kossuth u. 43. II/12.	150
Barta Istvánné	Kiskunhalas	Bocskai u. 1. II/8.	145
Jagodics János	Kiskunhalas	Kárpát u. 7.	145
Lovrityné A. Gizella	Kiskunhalas	Kossuth u. 43.	145
Müller Zoltánné	Kiskunhalas	Állomás u. 9.	145
Palásti Károly	Kiskunhalas	Kossuth u. 43.	145
Bán János	Kiskunhalas	Népfront u. 14.	140
Szaszkó József	Kiskunhalas	Kárpát u. 3.	140
Agócs László	Kiskunhalas	Kossuth u. 9. I/6.	135
Hodoniczki Gábor	Mélykút	Attila u. 25.	135
Lajkó Róbert	Kiskunhalas	Kuruc vitézek tere 42. IV/13.	135
Pintér Zoltán	Kiskunhalas	Zrínyi u. 57.	135
Farkas József	Kiskunhalas	Szabó Ervin u. 11.	130
Gyöni Károly	Kiskunhalas	Bajcsy-Zsilinszky u. 4.	130
Hegyesi István	Kiskunhalas	Kuruc vitézek tere 23.	130
Monda Ferenc	Kiskunhalas	Hunyadi u. 8.	130
Sárkány Júlia	Kiskunhalas	Kuruc vitézek tere 41.	130
Sebők József Kálmán	Kiskunhalas	Fürész u. 8.	130
Simon Magdolna	Kiskunhalas	Kossuth u. 43.	130
Tóthné Viszmeg Erika	Kiskunhalas	Április 4. u. 14.	130
Barna Zsolt	Kiskunhalas	Vadkerti út 66.	125
Dr. Palásti Magdolna	Kiskunhalas	Kossuth u. 43.	125
Farkas László	Kiskunhalas	Kertész u. 55.	125
Horváth Tibor	Kiskunhalas	Kossuth u. 12. II/12.	125
Kardos Béla	Kiskunhalas	Felszabadulás u. 7. IV/15.	125
Kovács Attila	Kiskunhalas	Hámán Kató u. 6.	125
Kovács József	Kiskunhalas	Zalka Máté u. 41.	125
Pintér Ilona	Kiskunhalas	Kuruc vitézek tere 44.	125
Szauter Zsuzsanna	Kiskunhalas	Kossuth u. 43.	125
Barabás Józsefné	Kiskunhalas	Huszár u/ 10.	120
Bede Zsolt	Kiskunhalas	Szász Károly u. 29.	120
Bál Margit	Kiskunhalas	Mártírok útja 14.	120
Kátai Gáspár	Kiskunhalas	Vadkerti u. 26.	120
Máté Tóth Tibor	Kiskunhalas	Huber Oszkár u. 12.	120
Vincze Ottó	Kiskunhalas	Zrínyi u. 29.	120
Fekete István	Kiskunhalas	Sántó u. 19/a.	120
Bordos Jánosné	Kiskunhalas	Barbai S. u. 4.	118

Akiket a mozdony füstje már nem hatott meg...

„Talán egy hosszabb munkabeszüntetésre kell berendezkedni"

Kiskunhalas 1989. december 20-a, hajnali öt óra. Vegyes érzelmekkel teli gondolataimmal bukdácsolok a halasi csomópont sínpárai között a fűtőház felé, hogy a mozdonyvezetők első sztrájkjának helybéli hiteles tudósítójává váljak. Eszembe jutnak Moldova gondolatai a vasutasról, akit a mozdony füstje megcsapott az máris együtt lélegzik, dohog a vasút szimbólumával legyen az bármelyik területen. A vasút, időtlen idők óta a fegyelem jelképe, állam az államban.

A szolgálati iroda és a pihenő teli emberekkel. Megkezdődött a sztrájk. A mozdonyvezetők alkalmi csoportosulásaiban mégsem a saját dolgaikról folyik a diskurzus, hanem a romániai eseményeket vitatják. A szolgálati helyiségben *Kiss László* mozdonyvezető, az országos rétegbizottság tagja látja el a telefonügyeleti szolgálatot.

– Teljes az egyetértés köztetek?

– Itt, a Halasi Csomóponton százszázalékos. Vannak azért sztrájktörők, főleg a győri vasútvonalon, de egészében a számuk jelentéktelen.

– Ami azt is jelenti, hogy ebben a térségben most nincs vonatmozgás?

– Hozzájárultunk, hogy Kalocsára elindujlon egy mozdony, mert a 6 órai indulás csak így biztosított onnan.

– Tehát akkor csak vannak kivételek.

– Ez kompromisszumos megoldás volt. Cserébe azért, hogy a kaposváriak ne molesztálják a mozdonyvezetőinket, hogy vegyék fel a munkát...

– Mióta vagy mozdonyvezető?

– Halason 1980. óta teljesítek szolgálatot.

– Fizetésed?

– Általában nyolc és félezer körül viszek haza, de ebben már benne van a 20-30 túlóra, az éjszakai pótlékok és a szombat-vasárnapok is...

– Meddig csináljátok?

– Most egyelőre hat óráig...

– És a későbbiekben?

– ... nézd, hatezer embert nem lehet egyszerűen kordában tartani... szóval itt nem lesz megállás... de ebben egy 84 fős ügyvivői testület dönt majd véglegesen.

A sajtót félreinformálták

Az országos választmányban csak mozdonyvezetők vehetnek részt. *Tóth László* a halasi fűtőház 100 mozdonyvezetőjének küldötteként vesz részt az országos egyeztető munkában:

– Sajnos a sajtót is féreinformálták. Például *Tongori Imre*, a Népszabadságban nyilatkozott, teljesen irreális adatokat hozott nyilvánosságra a fizetésre vonatkozóan.

– Hol jelentkeztek a legnagyobb problémák?

– Kényszerítenek bennünket a nagymértékű túlórázásra, de ez a mi zsebünkben nem jelentkezik. A mozdonyvezetők a fizikai teljesítőképesség határán vannak... és ez már közlekedésbiztonsági tényező is. Mindemellett ott vannak az otthoni munkák és így gyakorlatilag olyan helyzet alakult ki, hogy a kollégáink a szolgálatukat teljesen kimerülten kezdik el... és így ülnek fel a tizenhatórás vonatot továbbítani.

– Pedig úgy tíz évvel ezelőtt ez a szakma még ugyancsak jól fizetett. Hogyan alakultak így a dolgok?

– Megítélésem szerint ezt mesterségesen hozták létre.

– Úgy érti ezt, hogy a vasúton belül valakik erre törekedtek?

– Ebben a folyamatban meghatározó volt az a tényező, hogy a vasút felső vezetésében elsősorban forgalmi beállítottságú emberek kerültek túlsúlyba.

– Szavaiból úgy veszem ki, hogy egy forgalmi szolgálattevő többet keres mint egy mozdonyvezető...

– Hát ez így nem egyértelmű, mert meg kell vizsgálni, hogy mennyi óra alatt keresi azt az összeget.

– Értsem úgy, hogy a forgalmisták fizikailag nem annyira leterheltek, mint a mozdonyvezetők?

– Így igaz. A plusz nekünk nincs megfizetve.

Ez a vezetők miatt van...

Az aznapi félötös hírekben már közölték, az egyórás munkabeszüntetés közel százmilliós veszteséget "termel" a népgazdaságnak. Kiss László szerint ez a vezetés hibája és nem a vasutasoknak kell szégyenkezniük a közönség előtt.

– Vajon mi lesz akkor, ha olyan helyzet alakul ki, mint például Angliában, hogy az általános vasutassztrájk idején hadkötelessé tették a mozdonyvezetőket és így kötelességükké vált a szolgálat hivatásszerű ellátása?

– Úgy hallottam, a tegnapi Mai Nap-ban erre már tettek is utalást... nos én ezt nem tartom összeegyeztethetőnek azzal, hogy nálunk éppen a jogállamiság alapjait rakjuk le és ez az emberi jogok korlátozása lenne. Remélem a felső vezetőink mindenképpen megfontolják ezt a lépést, mielőtt alkalmaznák...

– Igaz az, hogy Magyarországon 1956. óta nem álltak le a vasútak?

– Igaz. De szeretném újból hangsúlyozni, hogy ez nem vasutassztrájk, bármennyire is próbálják egyesek annak beállítani, mert itt egyértelműen a mozdonyvezetők követelései fogalmazódnak meg.

– Eredetileg is egyórásra tervezték a munkabeszüntetést?

– Hangsúlyozom, hogy csupán méltányossági okokból döntöttünk így, mert nem volt jogi akadálya annak sem, hogy ez a sztrájk akár ötórás is legyen. A tarthatatlan állapotra szeretnénk felhívni a közvélemény, de elsősorban az illetékesek figyelmét...

– A közvélemény viszont aligha csak a mozdonyvezetőkre gondol ebben az esetben...

– Mi mindent megtettünk annak érdekében, hogy ennek az ellenkezője bizonyosodjon be. Arról is tudunk, hogy főtitkárunk, *Koszorús Ferenc* nagyon szerette volna, ha a mostani munkabeszüntetés általános vasutassztrájkként vonul be a történelembe...

– Bizonyára az olvasóinkban is felmerül a kérdés: mások a vasútnál nem elégedetlenkednek?

– Követelések más, vasúti szakágaknál nem fogalmazódtak meg... de még csak a csatlakozási szándék sem... így aztán erezzük, hogy magunkra maradtunk.

– Itt a halasi csomóponton voltak vezetők, aki próbálták önöket lebeszélni a szándékukról?

– Nem, erre nem került sor. Az itteni vezetés úgy érzem pozitívan állt hozzá a munkabeszüntetéshez... és talán ez is igazolja, hogy alapvető követeléseink nem irreálisak.

A fűtőház előtt a mozdonyvezetők ezután meghallgatták Tóth László tájékoztatóját.

Küldetésünk ezzel még nem fejeződött be

Hajnali fél hat körül már összefutottak a jelentések az ország különböző pontjairól és ezeket ismertették a mozdonyvezetőkkel. Ismét említést tettek arról, hogy a kaposvári elvtársak sztrájktörésre szólítottak fel. Valaki közbekiáltott:

– Hagyjuk ezt a szót, hogy elvtársak. Talán urak, ha éppen ebben a helyzetben így lehet nevezni őket...

Tóth László szólt a jövőről is:

– Remélem senki nem gondolja, hogy ezzel a figyelmeztetéssel küldetésünk befejeződött... a követelésünkhöz továbbra is következetesen kell ragaszkodnunk. Ha továbbra sem hallgatnak meg bennünket, nekünk tovább kell lépnünk, még akkor is, ha ez nem lesz szimpatikus lépés az ország közvéleménye előtt, így elképzelhető az is, hogy egy hosszabb munkabeszüntetésre kell berendezkednünk.

Több érintettet is megszólaltattunk. Nyilatkozataikat a következő számunkban tesszük közzé. **-posztobányi-**

Görbe tükör

Új találmány Kiskunhalasról

Tavaly jelentősen megnövekedett a baromfi fej, láb, valamint szárny iránti kereslet a húsboltokban. A kereslet növekedését egyesek a kiskunhalasi fogtechnikusok új, szenzációs találmányának tulajdonítják. Az új szabadalom lényege egy különleges ötvözetből készült, a hidraulikával ellátott protézis, amelynek segítségével a csontot emésztő péppé lehet feldolgozni. A fogászati szakrendeléseken máris megkezdődött a rászoruló nyugdíjasok és nagycsaládosok ellátása az új találmánnyal. A szenzációs új találmány iránt a fejlődő országok is élénk érdeklődést tanúsítanak.

Japán gazdasági szakemberek látogatása a Texcoopnál.

Japán gazdasági szakemberek érkeztek a Texcoop-hoz, hogy tanulmányozzák a kiemelkedő gazdasági eredményekkel büszkélkedő gyár sikereinek titkát. A delegáció vezetője elmondta, hogy elsősorban munkaszervezési kérdésekre kíváncsiak.

Idén nem lesz öntözés

Idén már nem fogják aszály esetén egyes tsz-vezetők és családtagjaik használatában lévő ültetvényeket öntözni aszály idején – nyugtatta meg a közvéleményt a napokban az egyik tsz. vezetője. Idén ugyanis a tsz-elnökök hatáskörébe fog tartozni az aszály területi elosztása is.

Velencei gondolások Kiskunhalason

Az Eötvös utca személyforgalmát a gmk-ba szerveződött, s nemrégiben Kiskunhalasra emigrált velencei gondolások fogják bonyolítani.

Rendőr-tolvaj találkozó

Rendőr-tolvaj találkozót szervezett a HNF Városi Bizottsága. A szivélyes és baráti találkozó során a tolvajok tájékoztatták a rendőrséget terveikről, módszereikről, és az együttműködés további lehetőségeiről.

Sport

Idén is megrendezésre kerülnek városunkban a hagyományos lovasnapok. A verseny programja bővül, ugyanis terepverseny is szerepel a programban, amely újszerű módon a városban kerül lebonyolításra a Szilády Áron utca, Köztársaság utca, Petőfi utca nyomvonalában. Az akadálypályát a szakértők máris Európa legnehezebb pályájának minősitették.

Menedékhely

A Városi Tanács Egészségügyi és Szociális Osztálya éjjeli menedékhelyet létesit a Szabadkai út 1. számú házban. Az épület e célra történö kialakítása, a szükséges berendezések beszerzése elkezdődött. Átadása után elsősorban a fagyás, a kihülés veszélyének kitett idős, elesett emberek tölthetnek majd ott el – teljesen ingyenesen – néhány éjszakát. De feltehetően mindaddig maradhatnak, amíg helyzetük vagy az időjárás kedvezőbbre fordul. A menedékhely elkészültéig a Szilády Áron utcai öregek napközi otthona látja el e teendőket, ahol pillanatnyilag nyolc személyt tudnak fektetni.

K. P.

Vác díszpolgára Váci György

Váci György kétszeres aranydíjas könyvkötőművész, aki halasi bölcsőben látta meg a napvilágot, egyszerű könyvkötőként hagyta el a szülővárosát, hogy a váci Ferences barátok kolostorában laikus testvérként, a nyomda könyvkötészetében folytassa szakmáját, művelje ma már az országhatárokon is túlérő elismert művészeti fokon ezt az ősi szakmát.

Ennek a szakmának ipar és stílustörténeti kiállításait 1976-ban kezdte el országszerte. Háromszáznál több bemutató kiállítás, Halason egy állandó kiállítási anyag dokumentálja a híressé vált mester művészetté emelt tudását.

Mint Váci György karácsonyi beszélgetésünk során elmondta, sok minden történt vele élete utolsó szakaszában. A Népköztársaság Elnöki Tanácsa, az Ipari Minisztérium részesítette magasszintű kitüntetésben. *Preda Tibor* rendező filmet készített életútjáról, a Belga Tv. munkatársai keresték fel váci műhelyét *Martha Molnar* vezetésével és forgattak róla egy portréfilmet a Géza király téren. *Dr. Szij Rezső* ír könyvet fél évszázados munkásságáról, melyben szülővárosáról Kiskunhalasról is sok szó esik majd. A soha el nem felejthető szülőváros is nagy kitüntetésben részesítette, hiszen díszpolgárává választotta. Most lakóhelye Vác városa tisztelte meg őt azzal, hogy december 12-én ünnepélyes keretek között átnyújtották az ősz mesternek Váci (Czibolya) Györgynek a Vác Diszpolgára elismerő díszoklevelet. *Dr. Bóth János* tanácselnök méltató beszédében idézte a cím adományozását elrendelő tanácsrendeletet, mely szerint ezt a címet azok kaphatják, akik sokat tettek városukért, Vác felemelkedéséért. Váci György méltóvá lett erre a kitüntetésre, hiszen Vác nevét ismertté tette az országben, sőt messze a határokon túl is. Újabb kitüntetéséhez jó egészséget, további sikereket kívánunk!

Harmos Jenő

Halasi Tükör

SZÍNE ÉS FONÁKJA

Szilveszter éjszaka

született *Katona Balázska*, a jókedv és a szerencse

Fotó: Ferincz

Kulturális ajánlat (január 12-éig)

FÁKLYA FILMSZÍNHÁZ

Január 5-én fél 6 és fél 8-kor: Drágán add az életed (amerikai)

6-án délelőtt 10 órakor: Az utolsó asszony (olasz), fél 4-kor: Szaffi (magyar), fél 6 és fél 8-kor: Drágán add az életed (amerikai).

7-én délelőtt 10-kor: Az utolsó asszony (olasz), fél 4-kor: Szaffi (magyar), fél 6 és fél 8-kor: Ne ébreszd fel az alvó zsarut! (francia).

8-án fél 6 és fél 8-kor: Ne ébreszd fel az alvó zsarut! (francia).

9–10-én fél 6 és fél 8-kor: Angyalszív (amerikai).

11-én fél 6 és fél 8-kor: Veszedelmes viszonyok (amerikai).

12-én fél 6 és fél 8-kor: A rémület éjszakája (amerikai).

GÓZON ISTVÁN MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Január 11-én 18 órakor: Pódiumjáték. „Hasek-Mikó: Svejk (vagyok)". Zenés játék Mikó István előadásában. Közreműködik Szentirmai Ákos.

THORMA JÁNOS MÚZEUM ÉS GYŰJTEMÉNYEK HÁZA

A kiállításokat február 28-ig zárva tartják. Előre bejelentett csoportokat fogadnak.

Meghalt Dr. Lórencz György

1922-ben Hartán született, tanyai tanítók gyermekeként. A Szegedi Orvostudományi Egyetemen szerzett diplomát. 1944-ben a kalocsai hadikórházzal Németországba kerül, ahol a háború utolsó szakaszában, mint a jugoszláv partizánok orvosa dolgozott. 1949. május 1. óta dolgozott a Kiskunhalasi Semmelweis Kórházban. Ez volt első, és egyetlen munkahelye. 1965-től a nyugdíjazásáig a fertőző osztály főorvosa volt. Nyugállományba vonulása után a kórház felvételi osztályán dolgozott tovább, halálát megelőző napon még szolgálatot teljesített. December 29-én Kiskunhalason, a római katolikus temetőben helyezték örök nyugalomba. Emlékét megőrizzük.

Kiskunhalas Semmelweis Kórház dolgozói.

HÍRTÜKÖR

Új helyen az APEH. Értesítjük tisztelt ügyfeleinket, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Bács-Kiskun megyei Igazgatóságának valamint a Bács-Kiskun megyei Adófelügyelőség kiskunhalasi kihelyezett revizorainak székhelye 1990. január 1-től Kiskunhalas, Bokányi D. u. 3. Az ügyfélfogadás rendje változatlan.

***

Politika és jog. *Dr. Kulcsár Kálmán* a Hazafias Népfront Országos Tanácsának elnöke, székházunk (Kiskunhalas, Kossuth u. 29., Katona J. utca felőli bejárat) földszinti termében 1990. január 9-én (kedden) 16 órakor előadást tart. Az előadás címe: „Az átmenet politikai és jogi kérdései". Az előadást konzultáció követi. Bizottságunk minden érdeklődőt tisztelettel vár.

***

Tánctanulás. *Lambada és Rock and Roll* táncokat tanulhat a Gózon István Művelődési Központban. 1990. január 7-től minden vasárnap 9-12 óráig.

***

Könyvet gyűjtünk Erdélynek. A Halasi Városvédő Egyesület, korábbi testvérváros-választásra vonatkozó kezdeményezését végre valóra válthatjuk. Ennek kapcsán leendő testvérvárosunk részére könyvet és folyóiratokat (teljes évfolyam) gyűjtünk. Az adományokat a Hazafias Népfrontnál (Kiskunhalas, Katona J. u.) vesszük át, munkanapokon 8-15 óráig.

Egy vállalkozás története 2.

(Felmegyek a miniszterhez)

Egyik barátommal összefutottam a totózó előtt. Érdeklődött, hogy ugyan mi van már velünk, megkaptuk-e a pénzt, hasznos dologra költöttük? Elmondtam a kálváriánkat. Kifakadt:

– Mit akarsz a halasi OTP-vel? Neked megérne annyit, hogy átugorj Kecskemétre, nem? Az egyik haver a múlt héten vette fel ugyanezt a fajta kölcsönt. Próbáld meg, no isten, isten szaladok.

Leforrázva álltam a járdán néhány pillanatig, de csak azért, hogy utána rohanvást menjek haza. Akkoriban nálunk, a menni kell (!) parancsszó volt életben. Mindent ez alá rendeltünk, tehát karon kaptam az asszonyt, és futottunk a telefonhoz. Merényi Ferencnével beszéltünk. Készséggel tájékoztatott lehetőségeinkről, s egyben kért, hogy keressük fel személyesen. Ez 1989. október 19-én csütörtökön történt, és emlékszem, reggel háromnegyed kilenckor indultunk Kecskemétre stoppal, és már egy óra múlva vártunk türelmetlenül sorunkra.

Merényiné tárgyalt. Ahogy megmutatták nekem ki ő, elkezdtem bizakodni. Tudják, jók voltak első benyomásaim, s én erre sokat adok.

Kölcsönösen bemutatkoztunk, s még mielőtt bármi is történt volna kijelentette:

– Segíteni akarok önöknek, de ezt csak abban az esetben tudom megtenni, ha őszinték lesznek velem szemben, s ha nem akarnak átrázni.

Elmondtuk szorult helyzetünket, s azt is miként – mondhatom nyugodtan –, packáztak velünk itt Halason, sőt azt is közöltem vele, hogy nekünk ez annyira fontos, hogyha más megoldás nem lesz, felmegyek a miniszterhez, mert ez már tényleg nem igaz... Lecsillapított:

– Kérem, ne menjen sehová. Higgye el sok fejtörést okoz nekünk ez a helyzet. Új még a dolog, a kollégák nem mindenütt tudják mit kell, mit lehet tenni, meg hát a vállalat becsülete...

Tehát kényelmes karosszékben ülve, elkezdtünk tárgyalni. Ott is fölmerültek azok a kérdések, hogy milyen vagyontárgyaink vannak, hol lakunk, milyen lakásban, és miután kifordultunk a semmire csüggedten néztem rá, de ő rövid gondolkodás után azt mondta:

– Van itt megoldás. Hatszázezerre lenne szükségük? Megadom. Az első háromszázezer forintot fordítsák gazdasági épület vásárlására, s fizessék ki annak egy részét, majd írassák a saját nevükre. Erre az ingatlanra ráteszem a jelzálogkölcsönt. A másik háromszázezerből meg szépen meg tudnak indulni.

Megírtuk a költségvetési kimutatást. Ebben szerepelt ezer darab liba megvásárlása, annak a takarmány készlete, ólak, kerítések építése, mint kiadási oldal, – bevételnek a napi áron felvásárolt toll értéke, a libahús ára szerepelt. A kimutatott nyereség egymillió hatszázezer forint volt.

(Folytatjuk)

Robotka István

SZÖVTEBER–ELEKROSZET

Nyugati gyártmányú személygépkocsik értékesítését megkezdtük, valutáért.

Olcsó árak!

Kiskunhalas, Kárász u. 6. sz. alatt.

Nyitvatartás: 8-14 óráig.

Békés, boldog újesztendőt kíván minden kedves olvasónak a *Szociáldemokrata Párt*

SAROKBA SZORÍTVA

Megtépett szolidaritás

A romániai népfelkelés hajnalán – még karácsony előtt – csütörtökön este lázas kapkodással néhányan elhatároztuk, hogy a temesvári áldozatok iránt érzett részvétünk jeléül megemlékezést rendezünk a Hősök terén. A szervezés része volt, hogy aktivistáink az eseményre szóló plakátokat készítettek és helyeztek el városszerte. A megemlékezés – ahol legalább 200 ember hallgatta Nagy István református lelkész szívszorító szavait – gyertyagyújtással ért véget.

Az esemény végén félrehívott egy ember, aki szemtanúként a következő történetet mondta el:

– A plakátragasztók a Kiskun Áruházban is jártak és elhelyeztek egy-két kisméretű plakátot. Ez a jelenet nem kerülte el a figyelmét az áruházban ügyelő, szigorú felügyelőnek. Odament az oszlophoz, elolvasta a plakátot és egyetlen mozdulattal letépte.

Csak kérdezem Uram! Mik azok a magasabbrendű értékek, amik vállmagasságba lendítették az Ön karját?

Földi Lajos.

Anyakönyvi hírek

Születtek: Farkas László (Faragó Zsuzsanna) Kiskunhalas, Viczei Alexandra (Tatár Erzsébet) Kiskunhalas, Márki Anikó (László Irén) Balotaszállás, Mészáros Tamás (Takács Éva Ildikó) Kiskunhalas, Kákonyi László (Müller Anna Mária) Kiskunhalas, Bobek István (Csility Erzsébet) Kisszállás, Konkoly Sándor (Süveges Beatrix) Kiskunhalas.

Meghaltak: Bánóczki Balázsné Rokolya Rozália Kiskunhalas, Rikk Gábor Kiskunhalas, Hódi Jánosné Szappanos Piroska Kiskunhalas, Szabó-Batancs Gézáné Zacsik Franciska Kiskunhalas, Mészáros Istvánné Kovács Mária Kiskunhalas, Juhász Jánosné Krizsák Julianna Kiskunhalas, Kolompár Kálmánné Kolompár Rozália Kiskunhalas.

Apróhirdetés

Háromszobás, 95 négyzetméteres, összkomfortos, gázfűtéses, pincével, garázzsal, 240 négyszögöl rendezett kerttel Kiskunhalas belterületén családi ház eladó. Vagy Budapest XII. kerületi 60-70 négyzetméteres öröklakásra cserélhető. Cím: Kiskunhalas, Csipke u. 2.

***

Eladó vagy egyszobásra cserélhető, kétszobás, gázfűtéses lakás. Erdei F. tér 3. „A" lépcsőház II/7. Érdeklődni: 19 óra után.

***

Áruforgalmi végzettséggel rendelkező lány, magánvállalkozónál munkát keres. Kiskunhalas, Batthyány u. 2/a.

***

Kiskunhalason, a Kovács Sándor u. 9. szám alatt 3 szobás ház eladó.

***

Értesítjük a lakosságot, hogy a parkolási díjak 1990. január 15-től a következők szerint változnak: fél órára 5 forint, egy órára 10 forint. Kérjük megértésüket. Kommunális Költségvetési Üzem.

***

Kossuth u. 7. III/9. sz. alatti egy plusz 2 félszobás lakás eladó. Érdeklődni: munkanapokon 17-20 óráig a helyszínen.

***

A Gózon István Művelődési Központ felsőfokú végzettséggel közművelődési előadót keres. A személyes megjelenést követően fizetés megegyezés szerint. Kiskunhalas, Bokányi D. u. 8.

***

0 km-es 2105-ös Ladát, Lada Szamarára cserélek. Ugyanitt GP-s 2107-es Lada eladó. Érdeklődni: Szikiai S. tér 9. Dr. Letoha.

***

Kiskunhalasi Vörös Október Mg. Tsz. a Kőtönyi útl műanyagüzemébe szakképzett gépkezelőket és gépbeállítókat, forgácsoló üzemébe szakképzett esztergályosokat keres. Bérezés megegyezés szerint. Érdeklődni az üzemvezetőnél, személyesen vagy a 22-160 és a 21-591-es telefonon.

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október Tsz, a Kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz, a KUNÉP Kiskunhalasi Építőipari Vállalat, a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára, a Kiskunhalas és Vidéke ÁFÉSZ, az Elektroszet Kisszövetkezet és a Kiskunhalasi Városi Tanács lapja

A szerkesztőség vezetője: **Földi Lajos**

Felelős szerkesztő: **Hámori Zoltán**

A szerkesztőség címe:

6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. – Telefon: 22-144

Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat

Felelős kiadó: **Forgács Péter** igazgató

Készült a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára nyomda üzemében

Felelős vezető: **Dr. Novok-Rostás László** igazgató

ISSN 0239–0671